Аз да бъдеах аз комаче
На твоето тънко кръстче.
Да се обвивам около тебе;
Или да бъдех аз вратлица
На тънкичкия твой носиц
Вкрачу стъпрени нозе;
Да се гушувам да целувам
Твоите нежни по бузцата
Като тиндарей аленъ.
Да ма пъстаеш, сладко либе,
Да ли помниш къде ли реч
Отвайтъ сладкъ устица.
Да се любим ли до гроба,
Да пребъдим неразлъчни
Нашите кметъ сърдица.

25.

Видях вчера твоите мъгли
Подпитанчи на вратца,
Изпъкна си чудни очи
Захарени устица!
По задъ се; аз усетих
По бегрях се до тебе вас;
Проговори; аз незнаях
Ангелски ли бъше гласъ, —
Гледах се ангел ти си
И на ангелска снага
Видях (два райско цвъте картина) виси
Два картина на два.
Ангели са милостиви
Тъмно тъй бъда и ти
Райско цвъте харемри ли
Держдъ мене да удави.

Дозволи ли да да сетиш
Само аз да го бера,
Що него да привикна
И надъ него да умра.

26.

Какъв росен вчера!
Стъпи отъ тъмъ дъщица,
Дойдъ самвей въ горе;
Излезъ, излезъ въ бореъ,
Трепни, тъмъ осиаеи
Сосредственна отъвица;
Прекрасното си лице,
Сви предъ мене звезди.
Пощеъ се аз нанкамаеъ
Самси отъ тебе далечъ.
Дойди сега ма закачи
Да ти предумаеш рече.
Да жерев да рееъ
Нощ-та! Какъ съмъ прелинъ:
Какви дъчъ вечеръ
На страстотитъ въ нежъ!
Трепни отъ тъмъ въ горе
Съ другарче невеличица,
И тъй моя си приса;
Излезъ, излезъ въ бореъ.
На тебе ли тъмъ земъ,
Дъ цвъти за насъ цвъти
Отъ целувници огнени
Любовъ да запалиш.